

Ο λόγος που η Βάσα παρέμεινε σχεδόν όλοτετα άναλλοίωτη είναι γιατί οι κάτοικοι χρειάστηκε να φύγουν προς την πόλη για να μπορέσουν να ζήσουν μια και το μοναδικό προϊόν του χωριού, το σταφύλι και το κρασί δεν είχε την δυνατότητα να τους συντηρήσει. Άρκεί να λεχθεί ότι για χρόνια τώρα δεν υπήρχε μαθητής στην πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου του χωριού και το χωριό έχει να γίνει γάμος από δεκαχίχ χρόνια. Οί πόρτες των πέν πολλών σπιτιών σφαλιστηκαν και οι θαυμάσιες έσωτερικές αυλές με το πλακόστρωτο "εμειναν έρημες. Οί στέγες από χόμα άρχισαν να καταρρέουν και τά ξύλινα δοκάρια των όροφών ^{και τά καλώδια} σάπιασαν. Οσοί κρατούσαν καλά οί διπλοί πέτρινοι τοίχοι καμωμένοι από πέτρα του ποταμού και πηλό που την κουβαλούσαν με ύπομονή οι κάτοικοι από τό ποτάμι με γαϊδοφρια χρόνια όλοκληρα για να κτίσουν οι ίδιοι τά σπίτια τους. ~~τήχχχχχχχχχχ~~

Η περιέργεια των καλόγυστων τουριστών που έφαχσαν για κάτι πιο αυθεντικό από τις τουριστικές πλαζ άνακάλυψε την Βάσα, που είναι καλά κρυμμένη και όχυρωμένη πίσω από ένα χαμηλό βουνό. ~~την~~ άνακάλυψε άκόμα και η νοσταλγία των παιδιών και των έγγονιών των τελευταίων κατοίκων που είχαν μεταναστεύσει. Έτσι τά παλιά σπίτια ένα ένα άρχισαν να ξαναγεννιούνται. Πρώτος έδωσε τό παράδειγμα ό γλωσσολόγος και ιστορικός θεόδωρος Παπαδόπουλος, που άγόρασε τό σπίτι του παππού του Άχιλλέα Άργυριόδη, άρχοντα τότε του χωριού και πρωτοφάλητη. Ο παπαδόπουλος, ξανάφτιαξε τό παλιό έρχοντικό, μέρα με τή μέρα, πέτρα με τήν πέτρα, "οπως άκριβώς ήταν πριν από έκταό χρόνια, όταν έσφυζε από ζωή με τά χήχχ γλέντια και τά φαγοπότια που κρατούσαν μέρες όλοκληρες, με τους φίλους που τον επισκέπτονταν από "ολατά μερη του νησιού. "Φάφφφφ Τήν όλη "εμπνευση της έκδήλωσης για τήν Βέξαντινή μουσεική είχε ό ίδιος ό Παπαδόπουλος. Ήταν ένα μικρό μνημόσυνο προς αυτόν τό πρωτοπόρο λεβέντη παππού που τόνομά του σά θρύλος εξακολουθεί να πλανιέται στά γύρω χωριά.

Η ίδια γαλάζια ζάπορτα με τά μαντάλια ~~κχχχχχχχχχχχχχχχχ~~ ή ίδια τερβόσια έσωτερική αυλή, και ή πέτρινη σκάλα που όδηγεί στα " ίδιαίτερα δωμάτια" ^ή "ίδια μάρμαρα στην τραπέζαρία, ^ή "ίδια πέτρινη καμάρα, τό ίδιο τζάκι και τό σκαλιστό ράφι όλόγυρα. Και όπικλα τό "ίδιο 2 σώπιτο" με τά βαρέλια που ό παππούς φύλαγε τό κρασί, τό ρακί, τό λάδι, τό τυρό κι' όλα τά άλλα. Ο ίδιος φούρνος όπου ή γιαγιά έφηνε τά ψωμιά και τις πίτες, ή ίδια γούρνα, όπου έπλενε ή ίδια κι' οί κόρες της τά έσπρόρουχα, τό ίδιο καζάνι όπου γινόντα τό ρακί" ή ζιβανία " όπως λέγεται. Άκόμα κι' ό στάβλος έχει τή θέση του μόνο που λέσκουν τώρα τά συμπαιητική γαϊδοφρια, ό άπαραίτητος σύντροφος ~~κχχχχχ~~ του κόπριου έγρόστη. Και μια καινοτομία. Ο Παπαδόπουλος μετάφερε έδώ τήν βιβλιοθήκη του, που άπο τελείται από έν τοντάδες τόμους, για ν' άποδείξει πως πραγματικό του σπίτι είναι αυτό έδώ κι' όχι τό άλλο της Δευκωσία.

071.63

Γαρύφαλλο στ'αυτί...

Ο Αντρέας, ο εστιατορας, είναι βαρδός και βλοσυρός. Έν σηκώνει και πολλές κομψέντες. Αρειμάνιος μύστακας του δίνει ακόμα πιο επίσημο τόνο. Γι'αυτό, τη βραδιά του αποχαίρετισμού, μας πιάνουν ακράτητα γέλια όταν σε μια στιγμή τον βλέπουμε να κυκλοφορεί και να σερβίρει σοβαρός σοβαρός μ'ένα τερνάσιο...κατακόκκινο γαρύφαλλο στ'αυτί. Του βάζουμε ένακαθρεφτάκι μπροστά στο πρόσωπο, βλέπει τη φάτσα του και ξεσπάει κι αυτός στα γέλια... Που με καταντήσατε μ'αυτό το ΠΑΝΤ σας...

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ

Παραμονές της "υπόδου της Βίσας και καταφθάνουν το ένα τέλεξ μετά το άλλο, το ένα τηλεγράφημα και τηλεφώνημα μετά το άλλο. Λεπτομέρειες των αφοβέων, προβλήματα πτήσεων κλπ. Η πιο συχνή αποστολή μηνυμάτων...απο τη μακρινή Ιαπωνία, κήκηκηκηκη μέσον της Γενικής Γραμματέως απο το Ελσίνκι: "Ιά όνομα του θεού, έναμεταφραστή για τον Ιάπωνα αντιπρόσωπο...Έχει τα πάντα έτοιμα, αλλά δεν εμπιστεύεται τα αγγλικά του. Είναι πρόθυμος να πληρώσει τὰ έξοδα του μεταφραστή...

Αρχίζουμε εμείς τα τηλεφωνήματα σε γνωστούς και άγνωστους, διπλωματικό σώμα, εμπόρους, δημοσιογράφους. Αδύνατο να βρεθεί μεταφραστής απο τα ιαπωνέζικα. Μας έχει γίνει έμμομη ιδέα, είναι το μεγαλύτερο μας πρόβλημα. Κάποια βραδυά, στην προεμιέρα του Δημοτικού Θεάτρου Δεμεσού, ανάμεσα στους επίσημους, βλέπουμε μια κοπέλλα που η φάτσα της θυμίζει την χώρα του ανατέλλοντος Ηλίου. Την πλησιάζουμε: " Μας συγχωρείτε, μήπως εΐπτε Γιαπωνεζα; " " Οχι Κινέζα"... " Ξέρετε, ψάχνουμε για μεταφραστή απο γιαπωνέζικα" "Ναι, το ξ ερω, το άκουσα..." " Έλεια, απολογίες...υποκλίσεις στυλ ανατολίτικου...

Μήπως όμως νομίζατε οτι ο Ιάπωνας θα παρέμενε χωρίς μεταφραστή; Ε, όχι δά. Παίρνει τηλέφωνο ο ίδιος απο το μακρινό Τόκιο. "He τα σπασμένα αγγλικά του εξηγεί: Πληροφορήθηκε απο τον Κυπριακό Οργανισμό τουρισμού στην Ιαπωνία πως στην Κύπρο υπάρχουν δύο άτομα που μιλούν γιαπωνεζικα." Προπιασμένοι ξαναπιάνουμε στη σειρά τα τηλεφωνήματα. "πραγματικά, υπάρχουν δυο απόφοιτοι, ο ένας λείπει στηΣαουδική Αραβία, ο άλλος είναι αδύνατο να παραστεί γιατί παίρνει μέρος σε σεμινάριο στο οποιο ...ομιλητής είναι ο ίδιος. Πλήρης απελπισία και αποφασίζουμε να ξεχάσουμε τον Ιάπωνα αντιπρόσωπο...

Αμ, δέ... Νομίζατε πως τυχάια έχει γίνει το γιέν το πιο σύγουρο νόμισμα; "ηλεγράφημα απο την Ιαπωνία μέσον Ελσίνκι. Ο κύριος Σάτο θα φέρει μεταφραστή απο την Αθήνα, πληρώνοντας και το εισιτήριο του, όπως και ένα σεβαστό ποσόν για κάθε μέρα που θα είναι εδώ.

Και την καθορισμένη μ'ρα καταφθάνει χαμογελαστός ο Κύριος Σάτο με τη φωτογραφική στο λαιμό, ... και μεριά χαριτωμένη γιαπωνεζούλα δίπλα του. «Μείς τρέχουμε ν'αλλάξουμε τα δωμάτια γιατί είχαμε κανονίσει να μένουν στο ίδιο δωμάτιο ο κύριος Σάτο με τον μεταφραστή του. Η , σύζυγος αμερικανού διπλωμάτη στην Αθήνα, μιλά όχι μόνο γιαπωνέζικα και αγγλικά αλλά και λίγα ελληνικά. με το χαμόγελο της στολίζει την αίθουσα της Βάσας και με την εργατικότητα της μάς βάζει γιαλια. Είναι η μόνη που κράτησε σημειώσεις για την κάθε λεπτομέρεια της Συνόδου, και τις παρέδωσε επιμελώς στον κύριο Σάτο πριν αναχωρήσει για την Αθήνα. Κι εκείνος παρέμεινε με τη φωτογραφική του, ν' αποθανατίζει και την πιο ασήμαντη στιγμή μας και με το ευγενικό του χαμόγελο, να χορεύει, ^{τσιφτετέλια} χασαπικούς, ^{καλαματιανούς} και τσάμικους ενθουσιασμένος γιατί " αυτοί οι άνθρωποι θυμίζουν την χώρα του ".....

ΑΓΚΑΝΙΟΚ / ΓΚΟΡΜΠΑΝΙΟΚ

Βιτάλι Κόροτιτς, όταν τον συζητούμε σάν Διευθυντή του περιοδικού Αγκανιόκ, προσθέτει γεμάτος μετριοφροσύνη, Βγαίνει κάθε βδομάδα και ^{μέχρι τις 9 το πρωί ξεπουλιέται} ~~ππουλάει~~ μόνο... όδο εκατομμύρια αντίτυπα... ^{αι} οι σβενδροί τον πειράζουν. Πώς λέγεται; Γκορμπανιόκ; (Είναι γνωστοί πασίγνωστοι οι δεσμοί του περιοδικού με τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και την Περσεστρόικα

ΑΘΑΝΑΤΟ ΚΡΑΣΙ ΒΑΣΙΩΤΙΚΟ

Ο δεύτερος σοβιετικός Ευγκένη Οσκόλοκη είναι ένας ντροπαλός και σοβαρός άνθρωπος που φαίνεται πως δεν πολυκατάλαβαίνει τα αγγλικά. Στη βραδυά του αποχαιρετισμού όμφς, ύστερα από μία γερή οινοποσία, νάτον με καταδικαινω μαντήλι να χορεύει μπασατόπλ, ενώ ο Ισπανός Εμίλιο κάνει τον ^{Υστερα από λίγο} ταύρο. ~~χχχ~~ Ο Ευγένιος μιλά άκραιστα αγγλικά μαζί με τον Ιάπωνά κύριο Σάτο.

Η ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΕΡΣΙΔΟΣ

Σ' αυτό του ειδήσιους τις συνάξεις, υπάρχει πάντα και το στοιχείο της διάθεσης για πέλαγμα, για να ξεφύγει κανείς από τα βαρέα της αίσθησας της συνεδρίασης. Η πόλυ από την Αθήνα, με την δροσιά και το χιούμορ της γίνεται το μήλον της έριδος ανάμεσα σε νεαρούς (και όχι και τόσο) συνέδρους. Κάποις σε μία στιγμή είπε: " Πόλυ της έριδος

ΕΙΣ ΑΝΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΜΑΛΑΓΚΑΤΑΝΑ

Ο αντιπρόσωπος της Κοζαμβίκης Χαλαζωγράφος Μαλαγκατάνα υπήρξε η πιο πολυσυζητημένη προσωπικότητα της Συνόδου της Βάσας, έστω και αν έλαμψε διαρκώς απουσίας του. Ο λόγος: Κάποια παρεξήγηση στις ώρες πτήσεων, κάποια παρεξήγηση στα αεροδρόμια (δουβίαια, Βουδαπέστη, Βερολίνο) κάποια κακή συνεννόηση, δια τηλεφώνου, τηλεγράφου και τέλεξ, αρχίζει η δουλειά, τελειώνει η δουλειά πουθενά ο Μαλαγκατάνα. Κάπου σμιά βδομάδα μετά τηλεφώνω η Τούλα (γραμματέας από το Βλόννη) Ο Μαλαγκατάνα μου τηλεφώνησε από τη Βιέννη. Ζητά συγγνώμη που δεν μπόρεσε... Θυμάστανε μιά κουβέντα κάπου συνέδρουσε; Να δήτε κι' που όταν τελειώσει κι η δουλειά θα εμφανιστεί ο Μαλαγκατάνα στο αεροδρόμιο Λάρνακας. Ψυχεροί οι αφρικανοί δεν διακατέχονται ακόμα από το αγχος της εποχής μας. Το δωμάτιο του Μαλαγκατάνα στη Βάσα κενό μένει και η βασιλώτισσα οικοδέσποινα παραπονιέται " Εμένα ένμου εφέρετε ξένο ..."

Ο ΟΤΤΟ ΚΑΙ Η ΤΡΟΜΠΕΤΑ

Ο Οττο κρατάει τάξη σαν πρόεδρος του Παντ τόσο μέσα στην αίθουσα όσο και αλλού. Ο Οττο είναι σοβαρός, μετρημένος. Γι' αυτό είναι μιά ευχάριστη έκπληξη όταν ο Οττο Ντουερ, ο συνθέτης, βγάζει σε μιά στιγμή ευφορίας την τρομπέτα του και παίζει... Αρρή η ατμόσφαιρα της Βάσας και τα φαντάσματα τών φιλόξενων προγόνων επιδρούν πολύ πολεοδομικά.

Ο Κέλτ δεν μένει μόνος

Το διαμέρισμα που τόσο ευγενώς παρεχώρησε ηέλη του Παντ για να χρησιμοποιηθεί σαν διαμετακομιστικός σταθμός για τους ξένους μας, στη Δεμεσό έχει σχεδόν αδειάσει. " Άντα η Αμαράνη Κέλτ κι εμείς τον σκεφτόμαστε, χωρίς τηλέφωνο τι να κάνει άραγε την άλλη μέρα κληροφορούμαστε πως καθώς περπατούσε στο όρδο συνάντησε την καλή μας (εθελόντρια) Ξεναγό που μας ξενάγησε για κήκηκ δυό μέρες Δεμεσο-Πάφο κι ύστερα μας αφήσε. Η Αμαράνη μας, κήκηκ παρέλαβε τον Κέλτ, τον πήγε στο σπίτι της του ούστησε τον Στέλιο της και πέρασαν μαζί μια όμορφη βραδιά με μπύρα στη βεράντα της. Κι ο Κέλτ: "Ε είστε εσείς εδώ στην Κύπρο; Οι θεοί της φιλοξενίας"

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΟΣ ΤΑΞΙΤΗΣ

Χρειάστηκε ταξί να μεταφέρει τον Βίτ και την Γκέρι στο ξενοδοχείο τους στον Πρωταρά όπου θα συνεχίσουν τις διακοπές τους μετά την Βάσα. Ο Σπύρος, Βούλης κι αυτός,